

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8C/253/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113210914
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8113210914.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, CH-6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Karadžičova 8, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava proti žalovanému: L. Š., D.. XX.X.XXXX, N. O. Š. XXX, XXX XX A., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42343828, zastúpený advokátkou M.. O. O., so sídlom Urbánkova 1562/6, 040 01 Košice, IČO: 355 617 34, o zaplatenie 1.640,39 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Súd p r i p ú ť a vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovanej.

Z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie poplatkov vo výške 167,84 Eur a úrokov z dlžnej čiastky vo výške 238,58 Eur.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 484,96 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania zo sumy 484,96 Eur od 5.10.2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi a žalovanej sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 178,74 Eur na účet jeho právneho zástupcu advokátke JUDr. Monike Marjanovič do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 28.3.2013 domáhal zaplatenia sumy 1.640,39 Eur (z toho úrok z omeškania vo výške 238,58 eur a odkúpené poplatky vo výške 167,84 eur), úrokov z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.233,97 Eur od 5.10.2012 do zaplatenia a uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu trovy konania vo výške 190,03 eur (súdny poplatok + trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca GE Money, a.s. uzavrela so žalovaným dňa 14.5.2008 úverovú zmluvu. Žalovaný poskytnutý úver však riadne nesplácal a preto dňa 20.11.2011 veriteľ úverovú zmluvu vypovedal. Pôvodný veriteľ pohľadávku postúpil zmluvou zo dňa 27.9.2012 na spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o. a následne došlo k zmene účastníka na strane žalobcu, t. j. na aktuálneho žalobcu - spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG. (uznesenie tunajšieho súdu č. k. 8 C 253/2013-117 zo dňa 10.12.2015, právoplatné 15.3.2016).

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила. Písomným podaním z 16.6.2014 oznámilo Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej, ktorý následne v písomnom podaní k žalobe uviedol, že predmetný úver sa má v zmysle ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve absentuje údaj o priemernej RPMN, údaj o konečnej splatnosti úveru, údaj o ročnej úrokovej sadzbe ako aj klamlivý a zavádzajúci údaj o hodnote RPMN. Vzhľadom na absenciu týchto údajov je aj nárok na zaplatenie poplatkov bezpredmetný. Z uvedených dôvodov navrhol, aby súd vydal rozsudok, v ktorom bude žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi 484,96 Eur s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 484,96 Eur od 5.10.2012 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, nepriznal žalobcovi a žalovanej náhradu trov konania a zaviazal žalobcu povinnosťou nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Písomným podaním zo dňa 15.7.2014 vyjadril žalobca nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovanej odôvodňujúc svoj návrh tým, že pre vstup tohto vedľajšieho účastníka chýbal súhlas žalovanej.

Na pojednávanie na deň 21.6.2016 sa účastníci ani ich právni zástupcovia nedostavili, aj keď predvolanie im bolo doručené riadne a včas a súhlasili s konaním v ich neprítomnosti. Súd preto s použitím § 101 ods. 2 O.s.p. konal a rozhodol v ich neprítomnosti. Podobne pojednávania sa nezúčastnil ani vedľajší účastník.

Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami, zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 14.5.2008, vypovedaním zmluvy, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 27.9.2012, uznesením tunajšieho súdu o zmene účastníka konania na strane žalobcu, všeobecnými obchodnými podmienkami a zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu GE Money, a.s. uzavrela so žalovanou dňa 14.5.2008 úverovú zmluvu. Žalovaná poskytnutý úver však riadne nesplácala a preto dňa 20.11.2011 veriteľ úverovú zmluvu vypovedal. Pôvodný veriteľ pohľadávku postúpil zmluvou zo dňa 27.9.2012 na spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o. a následne došlo k zmene účastníka na strane žalobcu, t. j. na aktuálneho žalobcu - spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG (uznesenie tunajšieho súdu č. k. 8 C 253/2013-117 zo dňa 10.12.2015, právoplatné 15.3.2016).

Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej na základe spomínanej zmluvy o úvere z 14.5.2008 finančné prostriedky vo výške 2.157,60 eur, ktoré žalovaná nesplácala v zmysle zmluvných podmienok (72 splátok po 47,87 eur).

Právny vzťah medzi účastníkmi bolo potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 2.4.2008 do 31.7.2008).

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 2 citovaného zákona. Podľa neho zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať
a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Písomným podaním z 15.6.2016 doručeného súdu 16.6.2016 žalobca vzal žalobný návrh čiastočne späť, konkrétne v zmysle žalobného návrhu zo dňa 28.3.2013 v časti o zaplatenie poplatkov vo výške 167,84 Eur a úrokov z dlžnej čiastky vo výške 238,58 Eur a žiadal, aby súd v tejto časti konanie zastavil.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou nemá všetky potrebné náležitosti v zmysle citovaného zákona a preto mohol byť prijatý záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 4 ods. 3 citovaného zákona. Žalovaný síce úver nesplácal v súlade so zmluvou a obchodnými podmienkami, avšak zo samotného vyjadrenia žalobcu z 15.11.2013 vyplýva, že žalovaná uhradila na istinu 923,63 eur a 749,01 eur na úroky, t. j. spolu 1.672,64 eur. Nakoľko podľa vyššie citovaných právnych predpisov tento úver vzhľadom na spomenuté absentujúce údaje možno považovať za bezúročný a bez poplatkov, súd žalobcovi priznal sumu 484,96 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom a žalovanou zaplatenou čiastkou (2.157,60 - 1672,64 eur), k úhrade tejto čiastky zaviazal žalovanú spolu s 8,75 % úrokom z omeškania, pričom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vzhľadom na písomné podanie žalobcu z 15.6.2016 zastavil konanie v časti o zaplatenie poplatkov vo výške 167,84 Eur a úrokov z dlžnej čiastky vo výške 238,58 Eur.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 11.7.2012 do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.2.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013 výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

Vzhľadom na to, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi vznikol ešte dňa 14.5.2008, výška úrokov z omeškania sa posudzuje podľa doterajšieho predpisu. Ku dňu 5.10.2012 činil úrok z omeškania 8,75% ročne.

Aktívna legitímácia žalobcu vyplýva z § 524 a násl. OZ.

Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 93 ods. 1 - 4 O.s.p. účinného v čase oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe, ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Predovšetkým je potrebné konštatovať, z ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. plynie, že vedľajší účastník (vrátane právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu) môže do konania vstúpiť z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Vedľajší účastník je teda procesne samostatný, čo vyplýva aj z § 93 ods. 4 O.s.p.. Ak účastník, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, vyjadrí nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania alebo s ďalším trvaním pôsobenia vedľajšieho účastníka v súdnom konaní, ide o návrh na vyriešenie prípustnosti vedľajšieho účastníctva a súd sa ním bude zaoberať po podaní takéhoto návrhu zo strany účastníka.

Je potrebné uviesť, že aj vtedy, keď vstup do konania iniciuje samotný vedľajší účastník, majú účastníci právo vyjadríť sa k jeho úkonu, ktorým prejavil, že vstupuje do konania, a prípadne namietať neprípustnosť tohto vstupu. Žalovaná mala možnosť namietať neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka na jej strane. Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka bolo žalovanej doručované, avšak napokon zákonodarca v právnej úprave platnej a účinnej do 31.12.2014 jej súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jej strane ani nevyžadoval.

Napokon z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 5.2.2013, sp. zn. 3 Cdo 188/2012 jasne vyplýva záver, že absencia výslovného nesúhlasu účastníka konania, na ktorého strane by mal vystupovať, nebráni naplneniu samotného účelu jeho účasti ako vedľajšieho účastníka v konaní. Z týchto dôvodov súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovanej.

Výrok o trovách konania vyplýva z tej skutočnosti, že žalobca, ktorý si uplatnil náhradu trov konania s poukazom na § 151 ods. 1 O.s.p. mal v konaní len čiastočný úspech. Preto súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. mu náhradu trov konania nepriznal, na druhej strane žalovanej žiadne trovy nevznikli.

Vo vzťahu k trovám vedľajšieho účastníka nakoľko nebol zistený žiadny dôvod pre použitie výnimočného ustanovenia § 150 O.s.p. o nepriznaní náhrady trov konania, preto súd rozhodol tak, že vzhľadom na plný úspech tohto vedľajšieho účastníka postupom podľa § 142 ods. 1 O.s.p. priznal v zmysle § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 1 písm. a), c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 178,74 eur (prevzatie a príprava, vyjadrenie z 26.6.2014 á 81,33 eur (počítané zo sumy 1.700,39 eur = žalovaná suma 1640,39 eur + úrok 60 eur) + 2 x režijný paušál á 8,04 eur)).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.